

Výsledky rozhovorů NATO - Rusko? Plány na jaro je lepší nedělat

- CZ24 News | 15. ledna 2022

RUSKO:/USA: Včera proběhlo třetí a poslední kolo rozhovorů o strategické stabilitě, které iniciovalo Rusko.

Přesněji prezidenti Putin a Biden během jejich prosincových setkání a telefonátů.

Věcná jednání začala 10. ledna v Ženevě s Američany, pokračovala 12. ledna v Bruselu s NATO a skončila dnes ve Vídni, kde sídlí centrála OBSE.

Správnější by bylo nazvat uskutečněná jednání konzultacemi. Vzhledem k tomu, že jasná vyjednávací pozice byla zřejmá zatím pouze ze strany Ruska. A Washington ji zatím pouze formuluje a slibuje, že za pár dní osloví Moskvu.

Zřejmě za tímto účelem se konalo mnoho hodin jednání ve třech městech – vyslechnout si názor Moskvy, pochopit, jaké pozice jsou pro ni principiální, kde lze smlouvat a čeho se vzdát.

Ruské návrhy, jak už „Strana“ řekla, jsou poměrně tvrdé požadavky, ale v podstatě jsou extrémně jednoduché: zaručit absenci úderných zbraní ohrožujících Ruskou federaci v blízkosti jejích hranic. Včetně na území Ukrajiny. A také, hlavně, dát záruky nerozšiřovat NATO na východ.

Výsledkem jednání je zatím nejednoznačný dojem.

Na jedné straně není absolutně žádný pokrok v hlavním bodě (žádné rozšíření NATO). Západ takové záruky dát odmítá (alespoň to veřejně deklaruje a Rusko to potvrzuje). A obě strany svou konfrontační rétoriku ostře stupňují. Rusko vyhrožuje katastrofálními následky, pokud jeho požadavky nebudou akceptovány (ačkoli přesně nespecifikuje, jaké důsledky z toho poplynou). Západ reaguje hrozbou katastrofických sankcí. Včetně konkrétně proti Putinovi.

Na druhou stranu obě strany tvrdí, že v řadě oblastí je stále možný kompromis.

A americký Senát [dnes neuspěl s návrhem zákona](#) uvalující sankce proti „Nord Stream 2“ (nejdůležitější geoeconomický projekt pro Rusko). Přičemž rozhodující roli v tom sehrála administrativa Bidena.

To znamená, že to vše vypadá tak, že na pozadí tvrdých veřejných prohlášení jak Spojených států, tak Ruska obě strany stále nevylučují možnost dosažení nějakých strategických dohod.

„Strana“ shrnuje výsledky tohoto vyjednávacího týdne.

Prohlášení ruských diplomatů

Rusko dnes hodně komentovalo jednání se Západem – ani ne tak v rámci setkání v OBSE, ale obecně. Tedy v návaznosti na výsledky všech kol jednání.

Řekněme, že formálně ještě nejsou dokončeny. Po třech kolech konzultací Moskva čeká na zformované stanovisko USA a NATO v písemné podobě.

Podle mluvčího Kremlu Dmitrije Peskova by odpověď na ruské návrhy (zveřejněné 17. prosince) měla přijít během několika dní. Totéž uvedl ministr zahraničí Sergej Lavrov s odkazem na slib Američanů.

A až poté bude možné konečně říci, zda došlo k pokroku. Nebo jednání skončí novou slepou uličkou.

Soudě podle aktuálního tónu ruské diplomacie se připravují spíše na druhou variantu.

Na tato tvrzení se však lze dívat i z jiného úhlu. Například přesvědčit Západ o nedotknutelnosti ruských pozic a připravenosti k radikálním opatřením, pokud se nepodaří dosáhnout dohody. Což zase může ovlivnit konečný text americké „odpovědi Putinovi“.

Pojďme si tedy shrnout, co dnes Rusové řekli.

1. Stálý představitel Ruské federace při OBSE Alexandr Lukaševič uvedl, že Rusko nedostalo adekvátní odpověď na své návrhy ani v Ženevě, ani v Bruselu. A pokud se nepodaří dosáhnout dohod o vzájemných „červených liniích“, „může to vést ke katastrofickým následkům“.

2. Přibližně stejné prohlášení učinilo ruské ministerstvo zahraničí. Slovo „nepřijatelné“ tam bylo použito několikrát.

Týkalo se to „osvojení území Ukrajiny ze strany Spojených států a NATO, dalšího postupu aliance na východ a rozmístění hrozivých zbraňových systémů v blízkosti ruských hranic“. A také „raketové systémy v blízkosti ruských hranic s minimální dobou letu k objektům ve středním Rusku“.

Alternativou je *„vstoupit do konfrontace po vzoru studené války, nových závodů ve zbrojení, soutěže hrozeb a protihrozeb se zjevnými riziky pro všechny účastnické státy OBSE. Poslední možnost může mít nevratné důsledky“*.

3. Kreml dnes ústy Peskova odmítl stáhnout jednotky od hranic s Ukrajinou a vrátit je do kasáren, jak to požadovali Američané. *„Nemyslím si, že je třeba vysvětlovat absolutní nepřijatelnost takových požadavků, a samozřejmě o nich ani nebudeme diskutovat,“* řekl Putinův mluvčí.

O Ukrajině byla rétorika možná nejtvrďší. Náměstek ministra zahraničí Ruska Sergej Rjabkov naznačil, že Ukrajina by mohla přikročit k nějaké provokaci a armáda už Putinovi předkládá možnosti, jak na to reagovat. A teď je vlastně poslední šance na diplomacii o Ukrajině.

„Když máme takové sousedy, jako je dnešní Ukrajina, která si libuje v iluzi pomsty, hledá důvody, proč konečně upustit od implementace Minského balíčku opatření, který spekuluje při bezohledné, bezuzdné podpoře ze strany Západu. Může dojít k jakékoli provokaci.“

Vojenští experti, jak bylo oficiálně řečeno, prezidentu Putinovi neustále předkládají možnosti pro případ, že by se situace zhoršila. Tohle je těžká zápleтка. Ve veřejném prostoru by neměla být žádným způsobem realizována, protože to samo o sobě je vyhrocená situace. Musíme dát diplomacii šanci,“ řekl Rjabkov.

Řekl také, že *„ukrajinským úřadům mohou přijít na mysl ty nejnemyslitelnější věci, je nutné s tím skoncovat.“*

„Důrazně varujeme Ukrajinu, NATO a Spojené státy před útoky na obyvatele Doněcku a Luhansku. Vyzýváme Ukrajinu, aby se vrátila k provádění komplexu opatření minských dohod,“ uvedl diplomat.

4. Rusko se vyjádřilo k návrhu zákona o sankcích, který připravili demokraté v Senátu USA. Zavádí je osobně proti prezidentu Putinovi a zasahují do systémů mezibankovních převodů – včetně SWIFTu.

Kreml uvedl, že by to vedlo k úplnému přerušení vztahů se Spojenými státy.

Demokraté představili tento návrh zákona, aby přebili „zradu“ ze ztráty sankcí proti „Nord Stream 2“ – zákona, který Bílý dům právě dnes zablokoval.

Ale signál pro probíhající jednání s Moskvou se ukázal být samozřejmě krajně negativní.

Negativní byla i náměstkyně ministra zahraničí Wendy Shermanová, která tento týden konzultovala s Ruskem. Včera večer uvedla, že sankce budou uvaleny nejen za „invazi“, ale také v případě, že Ruská federace „donutí zavést změny, o které ukrajinský lid nežádal“.

Formulace je samozřejmě vágní, ale s největší pravděpodobností se vztahuje k „DNR“ a „LNR“, které může Rusko uznat v případě vyostření konfliktu. A otevřeně jim poskytnout vojenskou pomoc.

Co ukázal týden vyjednávání?

Na jedné straně jsme tedy viděli vzájemné přání sednout si k jednacímu stolu a mnoho hodin tam něco probírat.

Na druhé straně hromadění výhrůžné rétoriky z obou stran.

Ze Západu přichází každodenní vydírání sankcemi, z Východu – výhrůžky „vojenské reakce“.

Vnější rámec této rétoriky v případě Ruska – požadavek, aby Spojené státy právně zajistily záruky pro demilitarizaci východní Evropy a zejména Ukrajiny.

V případě Američanů – Moskva musí jednostranně „deeskalovat“ situaci kolem Ukrajiny a stáhnout své jednotky od jejích hranic.

Na obě tyto podmínky strany vyjednávání odpovídají jednoznačným odmítnutím.

Záblesky vzájemného porozumění jsou viditelné pouze u témat redukce raketových zbraní a počtu cvičení. Není ale známo, zda je reálné se na něčem dohodnout – s ohledem na tak zřejmé „červené čáry“ v jiných otázkách.

Z čehož plynou dva hlavní scénáře vývoje situace:

1. Verbální zvyšování sázek – jsou hlukové efekty, které by měly sejmut „zradu“ z Bidena a „prodat“ některé dohody s Moskvou západním vládnoucím kruhům. Například nerozmístění raket ve východní Evropě, které by mohly eliminovat kritické vojenské hrozby pro Ruskou federaci.

To je podmíněně pozitivní scénář a jeho realizace by obecně snížila míru napětí kolem Ukrajiny.

V jeho prospěch hovoří některé faktory. Hlavní z nich je samotné přání Bidena vyjednat s Putinem a souhlas Bílého domu s dokončením „Nord Stream 2“ (mimořádně podle jedné verze jsou všechna tvrdá prohlášení, která nyní jdou oběma směry, kouřovou clonou, která má zabránit obvinění Bidena z „práce pro Kreml“ kvůli zablokování sankcí na „Nord Stream-2“).

Není jasné, proč by to dělali, jestli nemají žádné reálné plány, jak dospět k nějakému řešení s Moskvou.

Zda jsou to ale naděje reálné – uvidíme, až Spojené státy pošlou své písemné návrhy.

V Rusku jednotliví analytici, kteří sdílejí postoj Kremlu, píšou o stejných možnostech kompromisu –

omezení raket a cvičení: zejména letů strategických letadel nesoucí jadernou hlavici.

Není přitom jisté, že takovéto „osekané“ dohody oddálí krizi.

„Je pravděpodobný kompromis o omezení amerických raket a bombardérů středního doletu. Dobře. Ale to je velmi málo. A neřeší to otázku bezpečnosti Ruska. Proto je velmi pravděpodobná krize, kdy Rusko podnikne tvrdé jednostranné kroky,“ píše politolog Sergej Markov.

Сергей Марков

3 ч. · 🌐

...

Переговоры России и США и НАТО. Что дальше после Нет США? Прямо сейчас все перейдут к конфронтации? Нет. Сейчас пока нет. Сейчас Россия будет ждать письменного ответа, который обещали США. Видимо, через неделю. Там будут сформулированы предложения США. Потом они будут обсуждены. Видимо, будет 2 блока.

1. Ограничение размещения ударных вооружений. Прежде всего ограничения НАТО на размещение ракет средней и малой дальности вблизи границ России. Причем это будет именно ограничение НАТО. Потому что Россия не будет ограничивать свои вооружения на своей территории. А вот ударные ракеты США на территории других стран будут ограничены. США будут требовать, чтобы Россия вывела свои ракеты из Калининградской области. Но, видимо, согласятся на свои ограничения и не будут настаивать на ограничениях России. Хотя, кто знает, "жадность фраера сгубила", это про Вашингтон.

2. Ограничения военных учений вблизи границы. Здесь также будут прежде всего ограничения со стороны НАТО, потому что Россия будет настаивать, что не должна ограничивать свои учения на своей территории. Дескать, пусть Эстония и Болгария проводят свои учения как хотят. А вот военные США должны резко ограничить свои учения в этих странах. Но здесь НАТО будет настаивать на ограничениях на территории России. Потому что НАТО хочет, чтобы Россия не могла формировать группировки войск вблизи "братской несчастной страны". Поэтому по этому вопросу не договорятся.

Таким образом, вероятен компромисс по ограничению американских ракет средней дальности и бомбардировщиков. Хорошо. Но очень мало. И вопроса безопасности России не решает. Поэтому кризис, когда Россия предпримет жесткие односторонние действия, - очень вероятен. Время кризиса, наиболее вероятно, спланировано Россией на после окончания олимпийских игр в Китае. А в США хотели бы заодно и сорвать олимпийские игры в Китае и постараются все сделать прямо перед этими олимпийскими играми. Конец января, начало февраля. Поскольку в это время в фб с большой вероятностью не будет возможности нормально быть, рекомендую тем, кто хочет читать мою аналитику, подписаться на Логика Маркова в теге. Или в Вконтакте.

2. Нení však vyloučen i úplný krach jednání. A pak – začátek realizace „vojenské odpovědi“, o které ruští představitelé mluví.

Podrobnosti „vojenské reakce“ nejsou zveřejněny, ale již vešlo ve známost, že se bude jednat přinejmenším o rozmístění ruských raket v lokalitách citlivých pro země NATO. Mohou být také

otevřeny nové vojenské základny Ruské federace v zahraničí.

Také v tisku již koluje informace, že Rusko může začít dodávat své hypersonické střely nepřítelům USA, jako je Severní Korea, Írán, Sýrie, Kuba, Venezuela a další státy, které jsou v konfliktu s Američany. NATO nemá proti těmto zbraním žádnou obranu.

To znamená, že Washington a jeho spojenci obdrží přímé hrozby nejen od Ruska, ale také od dalších zemí v různých částech světa – včetně těch hned vedle Spojených států.

Pro Ukrajinu tento scénář nevěstí nic dobrého.

Pokud Moskva zahájí „vojenský rozvoj“ států, které jsou územně blízké USA, budou Američané zrcadlit podobné procesy v blízkosti ruských kordonů. A to znamená, že rizika plynoucí z ukrajinského území pro Ruskou federaci prudce vzrostou.

Což ruské vedení nemůže nevědět. To znamená, že se na takový vývoj událostí jednoznačně připravují.

Mluví to o nevyhnutelnosti války mezi Ukrajinou a Ruskem?

Přímý mezistátní konflikt skutečně vypadá jako nejvážnější hrozba poslední doby – poprvé od roku 2014. Tady ale hodně záleží na postavení Ukrajiny samotné (a také bojujete se zemí, ve které se více než 40% obyvatel považuje za Rusy).

Nyní ukrajinské úřady pokračují ve vyostřování vztahů s Moskvou. Je jasné, že takový styl chování vyvolá pouze vzájemnou konfrontaci. Která může časem nabýt nejradikálnějších podob.

Poslanec Oleg Vološin věří, že Rusko o nich může rozhodnout, pokud Západ a Ukrajina budou nadále zvyšovat sázky. (Oleg Vološin je ukrajinský politik, diplomat, novinář a státník. Poslanec Nejvyšší rady Ukrajiny)

„Přítomnost jaderných zbraní učinila globální srážku extrémně nepravděpodobnou. Ale možná velmocí zvýší napětí až do takové míry.

Za těchto podmínek rozsáhlý konflikt na Ukrajině ještě není tím nejradikálnějším scénářem. Dobře definovaná západní reakce na „eskalaci ze strany Ruska“ navíc dává jasně najevo, že k přímému střetu mezi velmocemi to rozhodně nedojde. A ostatní rizika lze považovat za přijatelná, když „ustoupit není kam, za zády je Moskva“.

V takové situaci by samy odpovědné orgány v Kyjevě byly povinny podniknout v otázkách Donbasu jakékoli kroky, které by snížily napětí s Ruskem.

Kyjev nemá z pohledu našich rusofobů dobré možnosti. Existuje pouze špatná („kapitulace“ – v jejich pokřiveném vidění – prostřednictvím kompromisu o Minských dohodách) a velmi špatná (skutečná kapitulace po vojenské porážce).

Pro normální lidi je volba jasná. Ale v naší zemi udávají tón nenormální, proto bych nikomu neradil, aby spěchal s jakýmkoli velkými plány na jaro a léto,” píše Vološin.

Zdroj: cont.ws/@Cherchill/2181738

Překlad: Pokec24